

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

71.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Сентября — 1838 — Wilno. Wtorek, 6-go Wrześniã.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

30-ое число истекшаго Августа, день Тезоименитства Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича и Великаго Князя Александра Николаевича и рожденія Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Ольги Николаевны, торжественно былъ празднуемъ въ нашемъ городѣ.

Въ 10 часовъ утра, Гражданскіе Чиновники, Дворянство и Почетнѣйшіе Обыватели были съ поздравленіемъ у заступающаго мѣсто Гражданскаго Губернатора, Господина Виленскаго Вице-Губернатора Князя Трубецкаго.

Въ 11 часовъ началась Божественная Литургія въ церкви Св. Духа, въ присутствіи Г. Правившаго должность Начальника Губерніи, Гг. Генераловъ, Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ, знаменитыхъ обывателей, и разнаго состоянія многочисленно собранныхъ жителей города. По окончаніи Литургіи совершенно благодарственное молебствіе съ возгласеніемъ многолѣтія Его Императорскому Величеству и всему Августѣйшему Императорскому Дому.

Въ то же время совершаемо было благодарственное молебствіе и въ храмахъ всѣхъ прочихъ исповѣданій.

Въ тотъ же день Его Превосходительство Господинъ Губернскій Предводитель Дворянства Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Марцинкевичъ-Жаба, давалъ для знатнѣйшихъ особъ обѣдъ. Вечеромъ весь городъ былъ иллюминованъ.

Его Выссокопревосходительство Министръ Народнаго Просвѣщенія, Г. Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Сергій Семеновичъ Уваровъ, 2 числа сего мѣсяца возвратился изъ Гродна.

Сегожъ ч. изволилъ возвратиться изъ Гродна и Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Минскій и Белостокскій Генералъ Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Николай Андреевичъ Долгоруковъ.

Санктпетербургъ, 29-го Августа.

Государь Императоръ, пробывъ въ Крейтѣ до 15 чис. Августа, изволилъ отправиться въ Мюнхенъ, для принятія оттуда дальнѣйшаго пути, а Государыня Императрица осталась еще на вѣсколько дней въ Крейтѣ. Изъ Величества находится въ вожделѣнномъ здравіи. (Снб. В.)

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Вильно.

Дзень 30-ты зeszłego Sierpnia, jako dzień Wysokich Imienii Jego Cesarskiej Wysokości Pana Cesarzewicza NASTĘPCY WIELKIEGO CHIĄŻĘCIA ALEXANDRA NIKOLAJEWICZA i Narodzin JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ CHIŻNICZKI OLGI NIKOLAJEWNY; uroczyscie był święcony w mieście naszym.

O godzinie 10-tej zrana, Urzędnicy Cywilni, Dworzanstwo i znakomitsi obywatele, składali powinszowania u zastępującego miejsce Gubernatora Cywilnego, Pana Wileńskiego Vice-Gubernatora, Xięcia Trubeckiego.

O godzinie 11-tej zaczęła się Liturgia S. w Cerkwi S. Ducha, w obecności Pana Sprawującego Obowiązek Naczelnika Gubernii, PP. Jenerałów, Urzędników Wojskowych i Cywilnych, znakomitszych Obywateli, i różnego stanu licznie zgromadzonych mieszkańców miasta. Po mszy odprawiane były dziękczynne modły z podniesieniem głosów w prośbach o długie lata dla Jego CESARSKIEJ MOŚCI i całego NAJJAŚNIEJSZEGO DOMU CESARSKIEGO.

W tymże czasie w Świątyniach innych wyznań odprawiały się dziękczynne modły.

Dnia tego JW. Marszałek Gubernialny, Rzeczywisty Radzca Stanu i Kawaler, Marcinkiewicz-Zaba, dawał obiad dla znakomitszych osób.

Wieczorem miasto całe było oświecone.

Jaśnie Wielmożny P. Minister Narodowego Oświecenia, Rzeczywisty Radzca Tajny Sergiusz Symeonowicz Uwarow, dnia 2-go ter. m. powrócił tu z Grodna.

Dnia tegoż raczył powrócić z Grodna Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał Adjutant, Xiąże Nikołaj Adrzejewicz Dothorukow.

Sankt-Petersburg, 29-go Sierpnia.

Cesarz Jego Mość, zabawiwszy w Kreuth do dnia 15-go Sierpnia, raczył wyjechać do Monachium, dla przedsięwzięcia stamtąd dalszej podróży, a Cesarzowa Jej Mość została jeszcze na dni kilka w Kreuth.

NAJJAŚNIEJSI PAŃSTWO znajdując się w pożądanym stanie zdrowia. (G. S. P.)

Высочайшею Грамотою, 19-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владимира большаго креста 2-й степени*, Королевско-Шведскій и Норвежскій Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ, Баронъ *Пальмстиерна*.
(Русс. Инв.)

— Высочайшею Грамотою, 17-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владимира 2-й степени*, Военный Начальникъ, Люблинской Губернїи, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Гурко 1-й*.

— Высочайшею Грамотою, 17-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владимира 2-й степени*, Военный Начальникъ Сандомирской Губернїи, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Бушенъ 1-й*.

— Государственный Советъ, въ Департаментъ Экономїи и въ Общемъ Собранїи, разсмотрѣвъ внесенное отъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ представленіе по дѣлу объ учрежденїи третьяго Россійскаго Страховаго отъ огня Общества, въ Высочайше конфирмованномъ, въ 6-й день минувшаго Юня мѣсяца положилъ: I) Тайному Советнику Нонинскому, Генераль-Маіору Дубельту, Дѣйствительному Статскому Советнику Кривошапкину, Коллежскому Советнику Серапину и Корнету Булгакову, дозволить учредить помянутое Общество на акціяхъ, сообразно правиламъ Устава, Государственнымъ Советомъ разсмотрѣннаго. II) Даровать Обществу сему: въ 1-хъ исключительное со дня утвержденїа Общества по 27 Юля 1847 года (т. е. по день окончанїа срока дѣйствїя привилегїи 1-го и 2-го Страховыхъ Обществъ) право застрахованїа имуществъ въ Губернїяхъ: Енисейской, Иркутской, Тобольской и Томской, въ Областяхъ: Армянской, Бессарабской, Бѣлостокской, Кавказской и Якутской; въ Грузїи, землѣ Войска Донскаго и вообще во всѣхъ мѣстахъ Россійскаго Имперїи, не вошедшихъ въ привилегїи помянутыхъ двухъ Обществъ, и во 2-хъ, для поддержанїа дѣйствїи Общества, которыя оно обязывается открыть въ теченїи перваго года своего существованїа, слѣдующїя преимущества: а) Состоящїя въ вышеозначенныхъ Губернїяхъ, Областяхъ и мѣстахъ имущества не могутъ отдаваемы быть на страхъ ни первому, ни второму Россійскимъ Страховымъ отъ огня Обществамъ, ни Иностраннымъ Компанїямъ, мимо учреждаемаго нынѣ третьяго Общества, подъ опасенїемъ взыскаїа съ застрахователя, въ пользу сего Общества, за все время продолжанїагося въ нарушенїе его правъ застрахованїа, по 3% со всей застрахованной суммы за каждые 6 мѣсяцовъ. Изъ сего однако изъемяются: во 1-хъ, имущества, до Высочайшаго утвержденїа Устава третьяго Общества гдѣ либо застрахованная; они остаются безпрепятственно въ такомъ застрахованїи впредъ до истеченїа сего срока, и во 2-хъ, всѣ тѣ имущества или части оныхъ, въ мѣстахъ, настоящимъ Уставомъ объятахъ, которыхъ третье Общество само не приметъ на свой страхъ и удостоверить то выдачею позволительнаго на застрахованїе ихъ въ другихъ учрежденїяхъ свидѣтельства. б) Равнымъ образомъ, если первое и второе Страховыя Общества, въ предоставленныхъ имъ привилегїями ихъ Губернїяхъ и областяхъ, не принявъ къ застрахованїю какого либо предмета въ цѣломъ его видѣ, или частїю, выдадутъ желающему установленное о семъ свидѣтельство: то третье Общество имѣетъ исключительное право взять тотъ предметъ, или ту часть, на собственннй страхъ, съ обязанностїю отвѣтствовать, въ случаѣ пожара, соразмѣрно привагой суммѣ, и никто въ такомъ случаѣ не можетъ помимо сего Общества обращаться о застрахованїи къ иностраннымъ компанїямъ, подъ опасенїемъ взыскаїа вышеозначеннаго штрафа. в) Застрахованная въ третьемъ Обществѣ недвижимыя имущества дозволяется принимать залогомъ во всѣхъ казенныхъ мѣстахъ по откупамъ, подрядамъ и поставкамъ, а равно по судамъ въ Заемномъ Банкѣ и въ Приказахъ Общественнаго Призрѣнїа, если только имущества таковыя, по роду своему, принадлежать къ числу тѣхъ, которыя именно допускаются къ залогу по законамъ объ откупахъ, подрядахъ и поставкахъ и по правиламъ означенныхъ установленийъ, и съ тѣмъ, что третье Общество обязано, въ сихъ случаяхъ, исполнять въ точности Высочайше утвержденныя 25-го Мая 1836 года и распространенныя въ послѣдствїи и на первое Страховое отъ огня Общество, правила на застрахованїе зданїи во второмъ Обществѣ для залога въ Приказахъ Общественнаго Призрѣнїа. И г) Третье Общество освобождается отъ всякаго налога, кромѣ взноса въ пользу казны пошлины за выдаваемые страховыя билеты: въ годъ по двадцати пяти копѣекъ, за девять мѣсяцевъ по восемнадцати и три четверти коп., за шесть двѣнадцати съ поло-

— Przez Najwyższy Dyplomata, 19-go Lipca Najłaskawiej mianowany Kawalerem *orderu Św. Włodzimierza większego krzyża 2-go stopnia*, Królewsko Szwedzki i Norweskki Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister, Baron *Palmstierna*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 17-go Lipca, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *orderu Św. Włodzimierza 2-go stopnia*, Wojskowy Naczelnik Gubernii Lubelskiej, liczący się w Armii Jenerał Major *Hurko 1-szy*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 17-go Lipca Najłaskawiej mianowany Kawalerem *orderu Św. Włodzimierza 2-go stopnia*, Wojskowy Naczelnik Gubernii Sandomirskiej, liczący się w Armii Jenerał-Major *Buszen 1-szy*.

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy podane przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych przedstawienie wrzeczy o zawiązaniu trzeciego Rosyjskiego Assekuracyjnego od ognia Towarzystwa, w Najwyżej utwierdzonej dnia 6-go zeszłego Czerwca opinii postanowiła: I) Radcy Tajemu Noinskiemu, Jenerał-Majorowi Dubeltowi, Rzeczywistemu Radcy Stanu Krywoszapkinowi, Radcy Kollegialnemu Serapinowi i Kornetowi Bułhakowu, dozwolić zawiązać pomienione Towarzystwo na akcyach, podług prawideł ustawy, przez Radę Państwa rozpatrzonej. II) Darować temu Towarzystwu naprzód wyłączone od dnia utwierdzenia Towarzystwa do 27-go Lipca 1847 roku (to jest do dnia ukończenia terminu obowiązującej mocy przywilejow 1-go i 2-go Towarzystw Assekuracyjnych) prawo assekurowania majątkow w Guberniach: Jenisejskiej, Irkuckiej, Tobolskiej i Tomskiej, w Obwodach: Armeniskim, Bessarabskim, Białostockim, Kaukazkim i Jakutskim; w Gruzyi, ziemi Wojska Dońskiego i w ogólności we wszystkich miejscach Cesarstwa Rosyjskiego, nieobjętych w przywileju pomienionych dwóch Towarzystw, i powtóre, dla wsparcia działań Towarzystwa, które obowiązane jest rozpocząć je w przeciągu pierwszego roku swego istnienia, prerogatywy następujące: a) Położone w pomienionych wyżej Guberniach, Obwodach i miejscach majątki nie mogą być oddawane na assekuracyę, ani pierwszemu, ani drugiemu, Rosyjskim Assekuracyjnym od ognia Towarzystwom, ani Kompaniom Zagranicznym, oprócz zawiązującemu się teraz trzeciemu Towarzystwu, pod obawą uzyskania od assekuranta, na rzecz tego Towarzystwa, za cały czas trwania naruszenia jego prawa assekuracyi, po 3% od całej summy assekurowanej za każde 6 miesięcy. Od tego jednakże wyjmują się się: naprzód, majątki, przed Najwyższym utwierdzeniem Ustawy trzeciego Towarzystwa gdziekolwiek zaassekurowane; zostają one bez przeszkody w takiej assekuracyi do upływu jej terminu, i powtóre, wszystkie majątki albo tch części, w miejscach, niniejszą ustawą objętych, których trzecie Towarzystwo samo nie przyjmie do swej assekuracyi i zapewni to wydaniem pozwalającego świadectwa assekurować je w innych Towarzystwach. b) Równym sposobem, jeżeli pierwsze i drugie Towarzystwa Assekuracyjne, w oddzielonych im przywilejami Guberniach i Obwodach, nie przyjąwszy do assekuracyi jakiegokolwiek przedmiotu w całym jego składzie, albo częściowie, wydadzą życzącemu ustanowione na to świadectwo: tedy trzecie Towarzystwo ma wyłączne prawo wziąć ten przedmiot, albo tę część, na własną assekuracyę, z obowiązkiem odpowiedzialności, w przypadku pożaru, stosunkowie do przyjętej summy i nikt w takim razie nie może mimo tego Towarzystwa udawać się dla assekurowania do kompanij zagranicznych, pod obawą uzyskania wyżej wyrażonego sztrafu. c) Zaassekurowane w trzeciem Towarzystwie nieruchome majątki dozwala się przyjmować na ewikcyę we wszystkich urzędach skarbowych w odkupach, podradach i dostawach, równie też w pożyczkach w Pożyczkowym Banku Państwa i w Urzędach Powszechnego Opatrzania, jeżeli tylko majątki te, ze swego rodzaju, należą do liczby tych, które mianowicie dopuszczone są do ewikcyi podług nstaw o odkupach, podradach i dostarczaniach, tudzież podług prawideł pomienionych postanowień, z zastrzeżeniem, że trzecie Towarzystwo obowiązane jest w tych zdarzeniach, wypełniać w ścisłości Najwyżej utwierdzone 25 Maja 1836 roku a rozciągnięte następnie i na pierwsze assekuracyjne od ognia Towarzystwo, prawidła na assekurowanie budowli w drugim Towarzystwie dla ewikcyi w Urzędach Powszechnego Opatrzania, i d) Trzecie Towarzystwo uwalnia się od wszelkiego podatku, oprócz opłacenia na rzecz skarbu poszyliny za wydawane bilety assekuracyjne: na rok po dwadzieście pięć kopiejek, za dziewięć miesięcy po osmnaście i trzy czwartych kopiejek, za sześć miesięcy po dwanaście i pół kopiejki, a za trzy miesiące sześć i ćwierć kopiejek assygnacyjnych od tysiąca rubli. (G. S. N. 52-gi.)

виною коп., а за три мѣсяца шести съ четвертью копѣекъ ассигнаціонныхъ съ тысячи рублей. (С. В. N. 52).

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи Санктпетербургскихъ Департаментовъ слушали: во-первыхъ, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитриемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: могутъ ли дѣти лекарскихъ учениковъ быть опредѣляемы въ гражданскую службу? *положилъ*: Опредѣленіе Правительствующаго Сената, въ докладѣ семъ изложенное, утвердить. На ономъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество въ послѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о правѣ дѣтей лекарскихъ учениковъ вступать въ гражданскую службу, Высочайше утвердить соизволивъ и повелѣлъ исполнить. За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта *Графъ Литта*, 5 Іюля 1838 года. И во-вторыхъ, справку, по коей оказалось, что опредѣленіе Общаго Собранія Правительствующаго Сената по сему предмету, внесенное на рассмотрѣніе изъ 1-го Департамента Сената, на основаніи Свода Законовъ Тома 1 Учрежденій Государственныхъ ст. 471, состояло въ слѣдующемъ: Общее Собраніе Правительствующаго Сената, рассмотрѣвъ вопросъ о томъ: могутъ ли быть опредѣлены въ число канцелярскихъ служителей дѣти старшаго лекарскаго ученика Томила, находить, что по силѣ 64 ст. Продолженія 13 Тома Свода Учрежденій и Уставовъ Врачебныхъ по гражданской части, лекарскіе ученики изъ свободнаго званія считаются въ дѣйствительной службѣ и при умѣнїи читать и писать производятся, по выслугѣ въ семь званій извѣстныхъ лѣтъ, въ 14 классъ. Таковымъ правомъ службы своей, лекарскіе ученики, на дѣйствительной службѣ состоящіе, до полученія ими оберъ-офицерскаго чина, сравниваются съ правомъ, дарованнымъ приказно-служителямъ, одинаковаго съ ними происхожденія; и какъ по силѣ 5 статьи 3 Тома Свода Законовъ о службѣ гражданской, дозволено дѣтямъ приказно-служителей, чиновъ не имѣющихъ, вступать въ гражданскую службу, то Общее Собраніе Правительствующаго Сената признаетъ, что сими же самымъ преимуществомъ могутъ пользоваться и дѣти лекарскихъ учениковъ; а потому, согласно съ заключеніемъ 1-го Департамента Сената полагаетъ: дѣтей, прижитыхъ лекарскими учениками свободнаго состоянія во время нахождения ихъ на службѣ, дозволить опредѣлять въ гражданскую службу съ причисленіемъ ихъ, для выслуги класснаго чина, къ 3 разряду канцелярскихъ служителей и на семь же основаніи дать разрѣшеніе объ опредѣленіи дѣтей старшаго лекарскаго ученика Томила Алексѣя и Ілію Томилиныхъ, по изъявленному ими желанію, въ статскую службу. А какъ заключеніе сіе должно будетъ служить дополненіемъ приведенной выше 3 ст. 3 Тома Свода Законовъ о службѣ гражданской, то на приведеніе онаго въ дѣйствіе, спросить Высочайшее соизволеніе поднесеніемъ Государю Императору всеподданнѣйшаго доклада; каковой и былъ поднесенъ. (Оп. 11 Августа 1838 г.)

— Въ Мартѣ сего года, во время сильной бури, шкиперъ Русскаго купеческаго судна *Ксенофонтъ*, Кузьма Захаровъ, на пути изъ Таганрога въ Ливорно, въ 20 миляхъ отъ Сиракузъ, спасъ съ чрезвычайными усиліями, двухъ Неаполитанскихъ подданныхъ, находившихся въ рыбацкой лодкѣ, которой ежеминутно грозила опасность сдѣлаться жертвою яростныхъ волнъ.

За сей великодушный подвигъ Неаполитанскій Король повелѣлъ выдать шкиперу Захарову въ награду сто дукатовъ и выбить для него особую медаль.

Ливора, 14-го Августа.

Уже нѣсколько лѣтъ, хлѣбная торговля здѣсь оставалась безуспѣшною, ибо за границею были, по большей части, хорошіе урожаи; при томъ высокія привозныя пошлины въ Голландіи, куда сбывался отсюда хлѣбъ наиболѣе, разстроили здѣшнюю торговлю. Однако накопившіеся тамъ запасы мало по малу истощились и возникла надежда, что туда опять потребуются нашъ хлѣбъ; къ сему ожиданію присоединился еще недостатокъ хлѣба въ Швеціи. Сія обстоятельство побудили дѣлать здѣсь закупки его зимою. Столь благоприятныя виды оправдались на дѣлѣ. Собранные здѣсь запасы большею частію уже отправлены. — Нынѣ, изъ разныхъ заграничныхъ мѣстъ слышны жалобы о вредѣ, причиняемомъ хлѣбу постоянно дождливою погодою; въ слѣдствіе чего цѣны вездѣ воз-

— Рządzący Senat, na Ogólném Zebraniu S. Petersburgskich Departamentów słuchali: naprzód, przełożonej przez Pana Ministra Sprawiedliwości, Radcę Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do należytego wypełnienia, Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa brzmienia następującego: „Rada Państwa, na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu w rzeczy zapytania: czy mogą dzieci uczniów lekarskich byćznaczanemi do służby cywilnej? *postanowiła*: Postanowienie Rządzącego Senatu, w przełożeniu tém opisane, utwierdzić. Na tej Opinii napisano: Jego CESARSKA Mość nastąpił Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa o prawie dzieci uczniów lekarskich wchodzenia do służby cywilnej, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Za Prezydenta Rady Państwa *Hrabia Litt*: 5-go Lipca 1838 roku.“ I powtóre, sprawy, z której okazało się, że postanowienie Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu w tej rzeczy, wniesione na rozpatrzenie z 1-go Departamentu Senatu, na osnowie Połączenia Praw Tomu 1-go Urządzeń Państwa artykułu 471, zawierało się w tém, co następuje: Powszechnie Zebranie Rządzącego Senatu, rozpatrzywszy zapytanie o tém: czy mogą byćznaczone do liczby kancelaryjnych służących dzieci starszego ucznia lekarskiego Tomilina, znajduje, że na mocy 64-go artykułu Dalszego Ciągu 13-go Tomu Połączenia Urządzeń i Ustaw Medycznych w wydziale cywilnym, uczniowie lekarscy wolnego stanu uważają się na służbie rzeczywistej i jeżeli umieją czytać i pisać podnoszą się, po wysłużeniu w tém nazwanym lat pewnych, do 14-ej klasy. Przez to prawo swojej służby, uczniowie lekarscy, w rzeczywistej służbie zostają, do otrzymania przez nich rangi ober-oficerskiej, porównyują się z prawem, darowanym kancelaryjnym służącym, jednego z nimi pochodzenia; i ponieważ na mocy 3-go artykułu 3 Tomu Połączenia Praw o służbie cywilnej, dozwolono dzieciom w kancelaryi służących, rang niemających, wstępować do służby cywilnej, przeto Powszechnie Zebranie Rządzącego Senatu przyznaje, że teje samej prerogatywy mogą używać i dzieci uczniów lekarskich; a zatém, zgodnie z wnioskiem 1-go Departamentu Senatu mniema: dzieci, spłodzone przez uczniów lekarskich wolnego stanu w czasie znajdowania się ich na służbie, dozwoićznaczac do służby cywilnej z przyłączeniem ich, dla wysłużenia rangi klassycznej, do 3 rzędu kancelaryjnych służących i na teje osnowie dać rozstrzygnięcie o naznaczeniu dzieci starszego ucznia Lekarskiego Tomilina Aleksęgo i Eliasza Tomilina, podług oświadczonego przez nich życzenia, do służby cywilnej. A że wniosek ten ma służyć za dopełnienie przytoczonego wyżej 3-go artykułu 3 Tomu Połączenia Praw o służbie Cywilnej, przeto na przyprowadzenia jego do skutku, wyjednać Najwyższe zezwolenie przez podanie CESARZOWI Jego Mości najniższego przełożenia; które też było podane. (Op. 11-go Sierpnia).

— W Marcu roku terażniejszego, w czasie wielkiej burzy, szyper Rossyjskiego okrętu Kupieckiego *Ksenofont* Kuźma Zacharow, na drodze z Taganrogu do Liworny o 20 mil od Syrakuz, uratował z nadzwyczajną usilnością dwóch Neapolitańskich poddanych, znajdujących się na łodzi rybackiej, której co moment groziło niebezpieczeństwo stania się ofiarą w zburzonych wałach.

Za ten czyn wielkoduszny Król Neapolitański rozkazał wydać szyprowi Zacharowu w nagrodę sto dukatów i wybić dlań osobny medal.

Lipawa, 14-go Sierpnia.

Od kilku już lat, handel zbożowy był tu niepomysłny, gdyż za granicą po większej części dobre były urodzaje; przytém wysokie cło przywozowe w Holandyi dokąd najwięcej wysyłano ztąd zboża, zrujnowało handel tutejszy. Jednakże zebrane tam zapasy zostały powoli wyczerpane i jest nadzieja, że tam znowu będzie potrzeba naszego zboża; do tego oczekiwania przyłączył się jeszcze niedostatek zboża w Szwecyi. Okoliczności te stały się pobudką, że przeszłej zimy zakupowano tu zboże. Tak pożądane widoki sprawdziły się w samej rzeczy. Zebrane tu zapasy po większej części już wysłano. — Teraz z różnych miejsc zagranicznych dają się słyszeć uzalania na niestananie deszczu, które wiele zbożu zaskodziły; skutkiem tego ceny wszędzie się podniosły. Należy wnosić, że zagraniczni udadzą się po zbo-

высились. Должно полагать, что иностранцы обратятся за хлѣбомъ въ наши порты, ибо въ Пруссіи опасаются также, что будетъ неурожай. (К. Г.)

— *Архангельскъ, 4-го Августа.*—28-го Іюня прибылъ въ здѣшнюю купеческую гавань военный 18 пушечный Королевско-Норвѣдскій бригъ *Фридрихсвернъ*, подъ начальствомъ Капитана-Лейтенанта Копсу. Плаваніе брига имѣетъ цѣлью практическія упражненія воспитанниковъ Морскаго Корпуса. Бригъ вышелъ въ море изъ Христіаніи 6-го Мая.—Въ соборѣ, особенное вниманіе офицеровъ обратило на себя крестъ, поставленный некогда Петромъ Великимъ въ Унскои Губѣ,—скромный памятникъ одного изъ тѣхъ рѣшительныхъ событій, которыя могли бы на цѣль столѣтія удалить возрожденіе нашего отечества. Всемъ извѣстно о путешествіи Петра Великаго въ Соловецкій Монастырь. Вѣтеръ сгнѣрился и, казалось, хотѣлъ положить ковецъ вѣнчаніямъ генія. Легкая ладья безнадежно носилась по волнамъ, и каждую минуту готова была разбиться о камни. Вся потеряли мужество; кромѣ Петра и кормщика. Его слова; „Иди на свое мѣсто, я лучше умѣю править судномъ”, которыя онъ сказалъ Петру въ рѣшительную минуту, когда Государь хотѣлъ взять руль, поправились Великому Царю; ладья, руководимая искуснымъ кормщикомъ, пристала наконецъ къ берегу. Петръ наградилъ смѣлаго крестьянина, и поставилъ въ память своего спасенія крестъ. Этотъ самый крестъ нынѣ хранится въ соборѣ. Онъ перенесенъ туда по распоряженію начальства, которое трудъ Великаго Петра, какъ драгоценный залогъ для Архангельскихъ жителей, хотѣло сохранить отъ разрушенія. 5-го числа бригъ снялся съ якоря и, при попутномъ вѣтрѣ, отправился въ обратный путь.

(О. Г. Ц. П.)

Одесса, 13-го Августа.

Г. Новороссійскій и Бессарабскій Генераль-Губернаторъ, Графъ М. С. *Воронцовъ*, получилъ Высочайшее соизволеніе на отъѣздъ въ отпускъ за границу. Пятнадцать лѣтъ управленія, всегда благодѣтельнаго и истинно-отеческаго, такъ сроднили нашъ край съ его начальникомъ, что отсутствіе Графа Михаила Семеновича, хотя и временное, кажется намъ горестною разлукою. Въ послѣдній отъѣздъ свой по Новороссійскимъ Губерніямъ, Его Сіятельство вездѣ могъ убѣдиться въ общей, искренней и величественной къ нему привязанности.

Городъ Одесса, главный центръ дѣятельности Графа М. С. *Воронцова*, живой памятникъ просвѣщеннаго его Управленія, не могъ проститься съ нимъ, не выразивши ему глубокой признательности за все сдѣланное имъ для его блага и не высказавши ему усерднаго желанія: скоро увидѣть его опять въ своихъ стѣнахъ. Коммерческое сословіе Одессы приняло на себя долгъ быть истолкователемъ чувствованій всѣхъ своихъ согражданъ и пригласило Графа Михаила Семеновича на прощальный обѣдъ 9-го Августа.

За обѣдомъ провозглашенъ былъ съ восторгомъ первый тостъ за здравіе Государя Императора; а потомъ предложенъ тостъ „за здравіе Графа М. С. *Воронцова* и за счастливое его путешествие” — на который онъ выразился въ слѣдующихъ словахъ:

„Господа! трудно мнѣ найти слова, которыя бы въ полной мѣрѣ могли выразить все, что я чувствую. Все, что я здѣсь вижу, и все, что я здѣсь слышу, наполняетъ сердце мое истинною къ вамъ благодарностію и признательностію. Расположеніе всѣхъ сословій Г. Одессы давно уже мнѣ извѣстно; оно давно во всемъ мнѣ помогало, и ежели когда-либо я могъ сдѣлать что-либо полезнаго для города, то это было именно отъ того, что отъ всѣхъ, вездѣ и во всемъ получалъ я помощь и содѣйствіе. Но, Господа! вы знаете что если есть наслажденіе и истинное удовольствіе въ томъ, чтобы видѣть общіе во всемъ успѣхи и, по долгу моему, иногда содѣйствовать имъ, то съ мѣстомъ, мною занимаемымъ, сопряжены немалые труды и требуются силы и моральныя и физическія. На исходѣ 6-го десятка лѣтъ моихъ и послѣ 37 лѣтъ службы, почти всегда дѣятельной и часто весьма трудной, силы во мнѣ не могли не ослабѣть. Я чувствую, что часто не могу дѣлать того, что прежде мнѣ было возможно. Мнѣ нуженъ покой, или, по крайней-мѣрѣ, отдыхъ. По этой причинѣ и по некоторымъ семейнымъ обстоятельствамъ, я долженъ былъ просить у Государя Императора отпуска за границу и получилъ оный. Но отъѣзжая отсель, господа, я не могу имѣть въ виду слишкомъ долговременную разлуку съ вами и съ здѣшнимъ краемъ. Съ другой стороны, я слишкомъ много получалъ отъ Всемилостивѣйшаго нашего Государя благодарній, слишкомъ много знакомъ довѣрля, превышающаго мои заслуги, чтобы считать себя въ правѣ отказать отъ дальнѣйшаго здѣсь

же до нашихъ портовъ, gdyż i w Prussach lękają się nieurodzaju. (G. H.)

— *Z Archangielska, 4 (16) Sierpnia.* Dnia 28 Czerwca (10 Lipca) zawinął do tutejszej przystani Królewsko-Norwegijski, 18 działowy bryg *Fridrichswern*, pod dowództwem Kapitana-Lejtnanta Kopusu. Celem żeglugi tego brygu są ćwiczenia praktyczne uczniów Korpusu Morskiego. Wypłynął on z Chrystyniei dnia 6 (18) Maja. — W tutejszej cerkwi katedralnej, szczególną oficerów brygu ściągając na siebie uwagę, krzyż, niedługo przez Piotra Wielkiego w zatoce Unskiej wystawiony, — skromny pomnik jednej z owych chwil stanowczych, które o całe wieki mogły być opóźnić odrodzenie się naszej ojczyzny. Wszyscy wiedzą o podróży Piotra Wielkiego do Solowieckiego monasteru. Wiatr dął ze wschodu i zdawało się, że chciał położyć koniec pierwszemu dziełom geniuszu. Lekka łódka bez nadziei ocalenia unosiła się na bałwanach, i echwila bliską była rozbięcia się o skały. Wszyscy stracili odwagę, oprócz Piotra i Sternika. — Słowa tego ostatniego: „Idź na swoje miejsce, ja lepiej umię stakiem kierować”, — które wyrzekł do Piotra w stanowczej chwili kiedy Monarcha chciał ująć rudel, podobną się Wielkiemu Monarsze; łódka, przez wprawnego kierownika sternika, przybiła nareszcie do brzegu. Piotr wynagrodził śmiałego wieśniaka, i na pamiątkę ocalenia swego krzyż wystawił. Ten sam krzyż zachowuje się teraz w kościele, dokąd przeniesiony został z rozporządzenia zwierzchności, która dzieło Wielkiego Piotra, jako drogi zakład dla mieszkańców Archangielska, chciała od zniszczenia ocalić. Dnia 5-go b. m. bryg podniósł kotwicę i przy pomyslnym wietrze, napowrót odплыł.

Одесса, 13-го Сierpnia.

Noworossyjski i Bessarabski Jenerał-Gubernator, JW. Hrabia *Woroncow*, otrzymał z Najwyższego Jego Cesarzskiej Mości zezwolenia urlop za granicę. Piętnaście lat zarządu, ciągle dobroczynnego i prawdziwie ojcowskiego, tak skojarzyły kraj nasz z jego zwierzchnikiem, że oddalenie się tegoż, chociaż tymczasowe, zdaje się nam bydź boleśnym rozłączeniem. W ciągu ostatniego zwiedzania Noworossyjskich Gubernij, Hrabia miał sposobność wszędy się przekonać o powszechnym, szczerem i nieobłudnym ku niemu przywiązaniu.

Miasto Odessa, jako órzodkowy punkt czynności Hrabiego Woroncowa, żywy pomnik światłego zarządu jego, nie mogło pożegnać się z nim, bez wyrażenia mu najczulszej wdzięczności za to wszystko, co działał dla jego dobra, i bez wynurzenia mu serdecznego życzenia: aby wkrótce oglądało go nanowu w murach swoich. Zgromadzenie kupców Odeskich przyjęło na siebie obowiązki bydź tłumaczem ucznć wszystkich obywateli miasta, i zaprosiło Hrabiego Woroncowa na obiad pożegnałny, w dniu 9 Sierpnia.

W ozasie obiadu spełniony był napród z zapalem toast za zdrowie Najjaśniejszego Pana, a następnie za zdrowie i pomyslnosc podróży Hr. Woroncowa, na co tenże odpowiedział w wyrazach następujących:

„Panowie! trudno mi znaleźć wyrazy, któreby dokładnie oddały to, co czuję. Wszystko, co tu widzę, i wszystko, co tu słyżę, napełnia serce moje prawdziwą dla was wdzięcznością i dziękczynieniem. Dobre chęci wszystkich obywateli miasta Odessy już od dawna są mi znane; od dawna wspierały wszelkie moje usiłowania, i jeżeli mogłem kiedy uczynić cokolwiek pożytecznego dla miasta, to właśnie pochodziło ztąd, że wszyscy, wszędy i w każdym razie nieśli mi pomoc i współdziałanie. Lecz wiadomo wam, Panowie! że obok rozkoszy i prawdziwego ukontentowania, jakie mam, widząc wszędy ogólne postępy, do których niekiedy z obowiązku mego przyczyniałem się, z urzędowaniem mojem połączone są niemałe zatrudnienia, wymagające się tak moralnych jako i fizycznych. Przy końcu szóstego dziesiątka lat moich i po 37-ciu latach służby, prawie ciągle czynnej i częstokroć nader utrudzającej, siły moje osłabnąć musiały. Czuję, iż często nie mogę wydołać temu, co dawniej było dla mnie łatwem. Potrzebny mi jest spoczynek, albo przynajmniej wytchnienie. Z tej przyczyny, oraz z powodu niektórych familijnych pobudek, zmuszony byłem prosić Najjaśniejszego Pana o urlop za granicę, jakoż otrzymałem takowy. Lecz odjeżdżając od was, Panowie, nie mam na względzie zbyt długiego rozłączenia się z wami i z tym krajem. Z drugiej zaś strony, za nadto wiele doznałem od Najjaśniejszego naszego Monarchy dobrodziejstw, za nadto wiele dowodów zaufania, przewyższających zasługi moje, abym śądził mieć prawo do uchylenia się od dalszej w tém miejscu służby, jeżeli to zgodzić się będzie z Jego Najwyższą wolą, i jeżeli-

служенія, ежели на то будетъ Высочайшая воля, и если, послѣ отдыха, здоровье мое то позволить. Въ такомъ случаѣ, я поспѣшу къ вамъ и буду опять готовъ вмѣстѣ съ вами служить и стараться о всемъ томъ, что можетъ быть для васъ полезно. Во всякомъ случаѣ, въ покой, или на службу, вблизи или вдали чувства мои всегда пребудутъ съ вами. Я молю Всевышняго, чтобы въ отсутствіи я слышалъ объ васъ все хорошее все очастливое; а при возвращеніи надеюсь найти васъ всѣхъ здоровыми, а дѣла города и края во всемъ успѣшными. Господа! благоденствіе города Одессы, благоденствіе и здоровье купечества и всѣхъ жителей Одессы." (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Г е р м а н і я.

Мюнхенъ, 28-го Августа.

Его Величество Императоръ Всероссійскій сегодня въ 4 часа утра сюда прибылъ и опять остановился у Русскаго Посланника. Около 10 час. Его Величество принималъ посѣщеніе Короля и потомъ вмѣстѣ изволилъ осматривать нѣкоторыя достопримѣчательности, которыхъ не могъ посѣтить въ прежіей проѣздѣ свой по недостатку времени. Минархи также посѣщали мастерскія въ которыхъ художниковъ. Въ 4 часа была семейственный обѣдъ въ Нимфенбургѣ. Въ Фридрихсгафенъ Императоръ отправляется завтра утромъ; некоторые полагаютъ, что сегодня ночью. — Завтра здѣшніе полки выйдутъ въ лагерь при Аугсбургѣ.

— Король пожаловалъ Генералъ - Адъютанту Гр. Орлову орденъ Св. Губерта, Генералъ - Адъютанту Гр. Адлербергу и Г-ну Северину, орденъ гражданскаго заслуги большаго креста, а Флигель-Адъютанту Князю Вреде, командорскій крестъ ордена Св. Михаила.

— Его Величество Государь Императоръ Всероссійскій пожаловалъ Баварскому посланнику при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, Графу Лерхенфельду Кеферингу, орденъ Св. Анны 1 класса съ брилліантами.

31-го Августа.

По извѣстіямъ изъ Шларзе, вчера прибылъ туда Оберъ-Говмейстеръ Ея Велич. вдовствующей Королевы, Гр. Ирши, чтобы сдѣлать приготвенія на сегодняшній день, для принятія Ея Величства Императрицы Всероссійской и Ихъ Королевъ Велич. Короля и Королевы. Къ сожалѣнію погода самая дурная; дождь идетъ проливной.

Аугсбургъ, 1-го Сентября.

Все назначенныя въ лагерь полка собрались вчера въ городъ и въ окрестностяхъ города въ разстояніи на нѣсколько часовъ. Аугсбургъ, коего число жителей почти внезапно удвоилось, вмѣщаетъ въ своихъ стѣнахъ гостей изъ близкихъ и дальнихъ странъ. Король прибылъ вчера въ 8½ час. вечера, среди радостныхъ привѣтствованій народа, сопровождавшаго Короля при громкихъ восклицаніяхъ отъ воротъ до дворца. Его Величество Императоръ, котораго изъ Фридрихсгафена вечеромъ ожидали, прибылъ въ 2 часа по полудни и потомъ нѣсколько разъ показывался на улицахъ въ экипажѣ и пѣшкомъ. Гостинница, въ которой остановился Государь, была безпрестанно окружена народомъ ожидавшимъ минуты, когда явится Монархъ или пѣшкомъ или въ простомъ двухмѣстномъ экипажѣ безъ прислуги. Изъ сіятельнѣйшихъ особъ прибыли Наслѣдный Великій Герцогъ Гессенскій, Герцогъ Максъ Лейхтенбергскій а также Принцъ Саксенъ - Altenбургскій. Сегодня предъ полуднемъ собралось войско на поляхъ противу - лежащихъ лагерю, переходило предъ Ихъ Величствами, и опять заняло лагерь. Завтра (въ воскресенье) будетъ совершенно тамъ же большое полевое маневръ.

Франкфуртъ н. М. 2 Сентября.

Его Императорскаго Высочества Велкаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго 7 ч. ожидаютъ сюда изъ Эмса. (А.Р.С.З.)

П р у с с і я.

Познань, 26-го Августа.

Бранные оставки фамиліи Князей Радзивиловъ, опочивали до сего времени въ часовнѣ при здѣшной кафедральной церкви. Между тѣмъ, въ любимомъ мѣстобитованіи Князей сихъ въ мѣстечкѣ Антоніи сооружали каплицу съ подземнымъ склепомъ, для поминанія почившихъ членовъ этой фамиліи. По окончаніи строенія, приступили сегодня къ перевезенію туда тѣлъ изъ прежіей гробницы Князей. Послѣ Богослуженія за упокой душъ ихъ, поставлены были на колесницу, запряженную въ 6 почтовыхъ лошадей, гробы покойнаго Князя намѣстника и внука его Князя Маріа. На гробахъ сихъ лежалъ голубой бархатной покровъ съ красными каймами штыми серебромъ. На четырехъ углахъ покрова выши-

ли, по вытѣненію, здравіе мое того дозволитъ. В такомъ разѣ поспѣшу до васъ, буду знову готовъ разомъ з вами стѣжить и стараться о то все, что моге для васъ быдзъ з уытклом. В каыдмъ разѣ, чы то в спо- чынку, чы то в дальсеи стѣблѣ, в блискоці луб в од- даленіи, учуціа моге за все вамъ тоwarzysызъ бѣдѣ. Блѣгамъ Всzechmocного, абымъ в цагу нечобенноці стѣзѣшъ о васъ все что дѣло, все что помылсно; за поврѣтомъ сподыreamъ сѣ застѣчъ васъ все что в дѣ- брѣмъ здравіи, а справы мѣаста і краю в позыданымъ станіе. Пановле! за помылсноці мѣаста Одессы, за по- мылсноці і здравіе згромаденія купцовъ і все что в мѣашканцовъ Одессы." (G.R.K.P.)

ВІАДОМОСТІ ЗАГРАНИЧНЕ.

Н і е м с ъ.

Monachium 28-го Сіерпня.

ЦЕСАРЪ ЯГО МОЩЬ РОССІЙСКІЙ, дзѣсѣа рано по 4-теі прызыл іу і знову станѣл у Поста Россійскаго. Около годз. 10-теі прыѣмавалъ з оудвѣденіемъ Крѣла Імці, а потѣмъ в яго тоwarzysызтвѣ зведзалъ розмаїте осѣблѣво- сці, до кѣлыхъ ѳеърженія пры первыымъ ту побыціе забралкѣ цасу. Монархѣмъ зведзалѣ такѣ нектѣ- ре вастаны кунштмѣстрѣмъ. О годз. 4 быт ѳбїад фамїлї- ны в Nymphenburg. Одызд ЦЕСАРЪ до Friedrichshafen настѣчалъ ма jutro rano, а нектѣрѣмъ рѣчу, же дзѣсѣа в ноцѣ. — Jutro войска тѣеїзе вычодзѣ до ѳбозу под Auszpurgiem.

— Крѣл ѳздѣбїлъ Нр. Орѣловъ ѳрдереи Sw. Huberta, Нр. Adlerberg і P. Severin велкімъ крзыѣемъ ѳрдереи Zastugi Cywilnej, а Флізел-Адютанта Хїѣґа Wrede крзыѣемъ командорскіи ѳрдереи Sw. Michała.

— НАЈІАШНІЕШЫ ЦЕСАРЪ Імѣ Россійскїі рачылъ Поста Bawarskiego пры дворѣ Россійскіи, Нр. Lerchenfeld-Köfering, ѳздѣбїлъ ѳрдереи Sw. Anny 1-шеі классы з брѣлантѣи.

Днѣа 31.

Подлѣмъ вїадоиоці з Sahlensee, вчѣра велкі мѣстръ двору Крѣлѣеї вдовы, Нр. Irach, там пры- быт, для учыніенія прыготѣванъ на дзѣніе дзѣсѣеїшеї до прыѣїка ЦЕСАРЪМОЩЬ ЯГО МОЩЬ РОССІЙСКІЕї і Іѣхъ Крѣ- левскїхъ Мощѣ. На несчѣсціе погода быт бѣрдо не- прыѣемна; дещъ лѣл потѣкомъ.

Auszpurg, 1 Września.

Всѣ пречнеченые до ѳбозу пѣлки ѳд днѣа вчѣрѣнеїшеї згромадзыл сѣ в мѣсціе і в ѳколїцахъ на кїлка годзїн в ѳдлѣлѣсці. Auszpurg, кѣреїго лїчба мѣашканцовъ тѣрѣ правѣ сѣ по двѣѣла, мѣсці в му- рѣхъ своїхъ з бїлзкїхъ і далѣкїхъ строн прыбытѣхъ го- сці. Крѣл прыбыт вчѣра вѣчѣрѣмъ ѳпѣт до 9, ра- дѣснѣ вїтаны ѳд мнѣтѣва луду, кѣрѣ з ѳкрзыкамї прѣпѣрѣвадалъ ѳд брѣмы до резыденцы. Цесаръ Яго Мощъ Россійскїі, кѣрѣ в поврѣсціе з Friedrichshafen дѣпѣро вѣчѣрѣмъ быт ѳчекеїваны, прыбыт ѳ годз. 2 по полуднїи, і потѣмъ кїлка рѣзы вїдзїаны ібыт на у- лїцахъ в поѣїдзїе і пїешѣ. Hotel, в кѣрымъ станѣл ЦЕСАРЪ быт цїагле ѳчѣрѣzony лудѣмъ, выглѣдаїа- цѣмъ чѣвїлї, кїеды Монарха укаже сѣ пїешѣ луб в прѣстымъ парѣкѣннѣмъ поѣїдзїе, бѣз стѣжбы. З Хїаїзѣт прыбылї далѣ Дѣїдзїчнѣмъ Вїелкї Хїаїзе Hessi, Хїаїзе Maxymilian Leuchtenberski, а такѣ Хїаїзе Sasso-Altenburgskiy. Дзѣсѣа прѣдъ полуднїемъ цаѣе воїс- ко згромадзыл сѣ на поляхъ, лѣзѣцыхъ прѣчѣвкѣ ѳ- ѳбозу, прѣчїаїагы прѣдъ Наїаїсноїшеї Осебамї і по- тѣмъ знову поврѣсціл до ѳбозу. Jutro (в недѣїлѣ) ѳдпращїанѣ бѣдзїе в ѳбозїе вїелкїе нѣбѣїенствѣ по- лѣе.

Frankfort, n. M. 2 Września.

ЈЕГО ЦЕСАРСКА ВѢСОКОЦ ВІЕЛКІ ХІАїZE НАСТѢ- ПСА Россійскїі, д. 7 з Ems ту jest ѳчекеїваны. (А.Р.С.З.)

П р у с с ѣ.

Познань, 26 Сіерпня.

Зѣлѣкї родзїны Хїаїзѣт Радзївїлѣмъ, спѣчыва- лы дѣтѣчѣсѣ в каплїцы пры тѣеїшеї кѣдрѣе; тѣмѣча- семъ будѣвано в Antoninie, ѳлѣбїѣнѣмъ сїедлїску Хїаї- зѣт, каплїцѣ грѣбѣмъ, прѣчнеченой на вѣчнѣн ѳчѣл спѣчынек. За лѣдѣвѣ будѣва уклѣнчѣная зѣстѣла, пры- стаїѣно до прѣвѣвїенїа зѣлѣкъ в днѣу дзѣсїеїшеї. По зѣлѣбнѣмъ нѣбѣїенствѣ вѣрусыл ѳршак. На кѣра- ванїе параднѣмъ, цаїгнїонѣмъ прѣчѣ шѣсѣ сївїхъ конї почтѣвыхъ, спѣчывалы двѣ трамны, Хїѣґа Намїст- нїка і яго внучкї Хїѣґнїчкї Мары, ѳкрѣѣ цаїунѣмъ нѣбїескїи ахамїтнѣмъ, ѳчѣрѣчѣнѣмъ буртамъ цѣрѣвѣнѣмъ зѣ срѣбрѣмъ; по чѣтѣрѣхъ рогахъ цаїуну, вусызѣ бытл злѣтѣмъ ѳрдереи Хїѣґа, а на срѣдкѣ гербъ Радзївїлѣмъ з мїтра. Настѣпнѣ два караваны рѣвнѣ шѣсѣїѣкѣннѣ,

ты были золотомъ ордена Князя, а на срединѣ онаго гербъ Радзивилловъ съ Княжескою митрою. Вслѣдъ за симъ ѣхали двѣ колесницы, запряженные также каждая въ 6 лошадей, на коихъ находились гробы съ тѣлами Князя Владислава, Княгини Елены, Князя Фердинанда и Княжны Елисаветы. За послѣднею колесницею шествовали военные и гражданскіе чиновники, жители цѣлаго города и ѣхалъ длинный рядъ экипажей. 29 числа будутъ похороны въ Антонинѣ; въ этотъ же день привезутъ также бранные останки Принцессы Луизы Прусской, бывшей супруги Князя намѣстника, умершей въ Рубергѣ. Изъ этой, столь многочисленной отрасли Князей Радзивилловъ, остаются въ живыхъ, только Князя Вильгельмъ и Богуславъ и Княжна Ванда, супруга Князя Чарторыскаго. (О.Г.Ц.П.)

Франція.

Парижъ, 28 го Августа.

Въ $\frac{1}{2}$ 2 часа по полудни, Король отправился изъ Тюильери въ церковь Пр. Богородицы (Nôtre-Dame) для присутствованія при торжественномъ молебствіи. Выѣздъ Короля возглаголюющій пушечными выстрѣлами. Впереди ѣхалъ эскадронъ муниципальной гвардіи; потомъ слѣдовали офицеры Парижскаго гарнизона, одинъ эскадронъ гусаровъ, шесть взводовъ національной гвардіи, Генеральный Штабъ, подъ предводительствомъ Генерала Пажоль. За Королев. экипажемъ въ восьми каретахъ слѣдовали Принцы, Инфантъ Донъ-Францискъ де Паула, Королев. Адьютанты и проч. Заключали шествіе конная національная гвардія, драгуны и муниципальная гвардія. Въ 2 $\frac{1}{4}$ час. происходила церемонія и собраніе возвратилось въ замокъ. — Уже утромъ площадь предъ церковью на полнена была народомъ, однако никого не пропускали; главные ворота были отперты, такъ, что можно было видѣть внутри украшенную церковь. Ворота украшены были Королев. коврами, на которыхъ находились еще лиліи и гербъ Людвига XVIII. Лавки внутри были выбиты матеріею порфираго цвѣта, и украшены трехцвѣтными хоругвями. На башняхъ, въ окрестныхъ галереяхъ блистали Французскія знамена съ надписью: „Да здравствуетъ Король! Герцогъ Орлеанскій! Графъ Парижскій!“ — Герцогиня Орлеанская вчера вечеромъ имѣла небольшую лихорадку. Принцъ здоровъ. — Завтра опять будутъ происходить публичныя увеселенія.

— Король по случаю рожденія внука, всѣмъ солдатамъ и унтеръ-офицерамъ арміи и флота, велѣлъ выдать изъ собственной кассы чрезвычайное двухдневное жалованье.

— Въ Парижѣ получена Папская булла на счетъ учрежденія Епископства въ Алжирѣ. Назначенный въ сию должность Аббатъ Дюпюшъ, немедленно приглашенъ изъ Бордо въ Парижъ.

— Изъ Луцерна отъ 24 Августа уведомляютъ, что Герцогъ Монтебелло узнавъ объ отказномъ постановленіи Турговскаго Великаго Совѣта, требовалъ своихъ паспортовъ.

— При публичной продажѣ книгъ въ Антверпенѣ; консерваторъ довольно богатой любопытными рукописями библиотеки въ Руэнѣ, приобрѣлъ за 900 фр. драгоценную рукопись въ которой описанъ въѣздъ Короля Генрика II и Екатерины Медицисъ въ Руэнъ 27-го Сентября 1550. Рукопись украшена отличными миниатюрными картинками, подробно представляющими въѣздъ и Королев. свиту. Все очень хорошо сохранилось.

— Слышно, что Гр. Аппони не выѣдетъ на коронацію своего Государя въ Медіоланъ, такъ какъ Австрійскій кабинетъ призналъ приличнымъ, чтобы при нынѣшнихъ важныхъ обстоятельствахъ не удалась вмѣстѣ оба посланники изъ Парижа и Лондона. 30-го Августа.

Бюлетень отъ 28 Августа въ 9 час. утра уведомляетъ, что Герцогиня Орлеанская провела неспокойную ночь; лихорадка продолжается. Молодой Принцъ совсѣмъ здоровъ.

— Баронъ Мейендорфъ изъ Русскаго Посольства, сегодня утромъ поспѣшно отправился въ Эмсъ, куда, какъ слышно приглашенъ депешкою отъ своего Императора.

— *Journal des Debats* уведомляетъ: „Кажется, къ сожалѣнію, полученное по телеграфу извѣстіе, будто Морелла взята войсками Королевы, неподтверждается. По донесеніямъ *Novicio*, журнала выходящаго въ Сарагоссѣ, Генераль Ораа самъ отъ 18-го Августа изъ своей главной квартиры при Мореллѣ уведомилъ, что онъ послѣ двухъ отраженныхъ приступовъ къ пролomu, при недостаткѣ военныхъ припасовъ и при неисправности въ довозѣ, былъ принужденъ отступить отъ осады.“

міестили на собиѣ оца Хієція Владислава, Хієжней Heleny, tudziez Хієція Ferdynanda i Хієжнички Elizy. Za karawanem ostatnim postępowali urzędnicy wojskowi i cywilni, przytém ludność całego miasta, tudziez długi szereg pojazdów. W dniu 29 odbędzie się pogrzeb w Antoninie; w tymże samym dniu nadejdą tamże zwłoki Хієжней Ludwiki Pruskiej, małżonki Хієція Namiestnika, zmarłej w Ruhberg.

Z tego, niedawno tak licznego szczepu Хієжцего domu, pozostali Хієжета: Wilhelm i Bogusław, tudziez Хієжничка Wanda, poślubiona Хієжци Czartoryskiemu. (G.R.K.P.)

FRANCYA.

Раріжъ, дня 28 Сіерпня.

O trzech kwadransach na 2 z południa Król udał się z Tuilleryów do kościoła Nôtre-Dame, dla znajdowania się na Te Deum. W chwili wyjazdu Króla wystrzelono z dział. Szwadron gwardji municypalnej jechał przed orszakiem; potem postępowali oficerowie Paryzkiej żałogi, jeden szwadron huzarów, sześć plutonów konnej gwardji narodowej, sztab Główny, mając na czele Jenerata Pajol. Za pojazdem Królewskim, jechali w ośmiu karetach Хієжета, Infant Don Franciszek de Paula, Adjutanci Królewscy i inni. Zamykali orszak, konna gwardya narodowa, dragoni i gwardya municypalna. O pół do 3 skończyła się ceremonia i orszak powrócił do zamku. — Już od samego rana plac przed kościołem do ścisiku był napełniony ludem, jednak nikogo niewpuszczono; główne drzwi były otwarte, tak, że widzieć można było ubranie kościoła. Drzwi same wybite były kobiercami meblu korony, na których zachowano jeszcze Lilie i herb Ludwika XVIII. Ławki wewnątrz obite były materją karmazynową i ozdobione trójkolorowemi chorągiewami. Na wieżach w miejscu, gdzie otaczają galerye, świeciły się sztandary francuzkie z napisem: „Niech żyje Król! Хієжета Орлеанскі! Hrabia Paryzki!“ — Хієжета Орлеанска wczora wieczorem miała lekką gorączkę. Nowonarodzony zdrow zupełnie. — Jutro znowu się odbywać będą zabawy publiczne:

— Król, z okoliczności narodzenia się wnuka, wszystkim żołnierzom i podoficerom armii i marynarki, wydać kazał ze swojej szkatuły dwódniowy żołd nadzwyczajny.

— W Paryżu otrzymano bulę papieżką względem ustanowienia Biskupstwa w Algierze. Przeznaczony do tego obowiązku Abbé Dupuch, wezwany niezwłocznie z Bordeaux do Paryża.

— Z Lucerny pod 24 Сіерпня dowiadujemy się, że Хієжета Montebello, na pierwszą wiadomość o odmowném postanowieniu Wielkiej Rady Kantonu Turgowii, zażądał swoich pasportów.

— Podczas publicznej przedaży ksiąg w Antwerpii konservator dość zamożnej w interessowne rękopisma biblioteki mieskiej w Rouen, nabył za 900 fr. kosztowny rękopis, w którym opisany jest wjazd Króla Henryka II i Katarzyny de Medicis do Rouen 27 Września 1550. Rękopis ten ozdobiony jest dziełnością bardzo pięknymi obrazami w miniaturze, wystawującemi szczegółowie wjazd i orszak Królewski. Wszystko jest bardzo dobrze zachowane.

— Słychać, że Hr. Appony, nie pojedzie na koronację swego Monarchy do Medyolanu: gabinet bowiem austryacki uznał rzeczą słuszną, aby pośród ważnych okoliczności tegoczesowych, nie oddalali się z Londynu i Paryża, obadwa posłowie razem.

Дня 30.

Бюлетын z 28 Сіерпня o godz. 9 rano donosi, że Хієжета Орлеанска miała nieco noc niepokojną; gorączka nie ustawała. Млоды Хієжета jest zdrow zupełnie.

— Baron Mayendorf od Poselstwa Rossyjskiego dzisiaj rano śpiesznie wyjechał do Ems, dokąd, jak mówią, powołany został przez depezę swojego Cesarza.

— W *Dzienniku Rozpraw* czytamy: „Zdaje się, na nieszczęście niepotwierdzać otrzymana drogą telegraficzną wiadomość, o wzięciu przez wojska Królowej Mirelli. Podług doniesień *Novicio*, gazety wychodzącej w Saragossie, sam raczej Jenerał Oраа pod 18 Сіерпня doniósł z głównej kwatery pod Morellą, że po dwóch odpartych szturmach na wyłom, przy niedostatku materyałów wojskowych i braku dowozu, widział się zmuszonym, odstąpić od oblężenia.“

1-го Сентября.

Вчера Каноники Каедры Св. Діонісія были съ почтеніемъ въ Тюйлери. По полудни Король председательствовалъ въ Совѣтѣ а вечеромъ принималъ Посланниковъ: Австрійскаго, Прусскаго, Русскаго, Англійскаго, Виртембергскаго, Испанскаго и Северо-Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ. — Виртембергскій чрез. Посоль Ген. Флейшманъ, въ аудиенциі вручилъ письмо своего Короля о смерти Е. Выс. Герцога Генриха Виртембергскаго. Дворъ наложилъ трауръ на 5 дней. Новѣйшій бюлетень о здорovia Герцогини Орлеанской и новорожденнаго увѣдомляетъ что обоимъ въ хорошемъ состоянiи.

— Вчера вечеромъ чрезвычайный Русскій Посоль при дворѣ Персидскаго Шаха (въ Тегеранѣ) Баронъ Александръ Бодѣ прибылъ въ Парижъ.

— Изъ Туниса отъ 10 Августа получено извѣстіе, что Адмиралъ Стопфордъ получилъ отъ своего правительства приказаніе, отправиться съ своею эскадрою въ Левантъ. (A.P.S.Z.)

А н г л и я.

Лондонъ, 29-го Августа.

Королева наименовала своимъ посланникомъ и полномочнымъ Министромъ при Императорско-Россійскомъ дворѣ почтеннаго Г. Улика Джонъ, Марграфа Клеврикарда.

— Газ. Times сообщаетъ съ нѣкотораго времени полемическія статьи, противу Франціи, которую упрекаетъ въ необузданной страсти ея увеличивать свои владѣнія, на что по мнѣнію сей же газеты Лордъ Пальмерстонъ не обращаетъ вниманія сколько слѣдуетъ. (G.C.)

И с п а н і я.

Севилла, 18-го Августа.

Здѣшній Diario увѣдомляетъ, что 10 ч. многочисленное Маврское войско явилось близъ Цеуты и заняло такую позицію какъ 16 Іюля пр. года. Въ Цеутѣ не было жизненныхъ припасовъ и солдаты получали только половину порціи.

Съ Испанскихъ границъ.

Отступленіе отъ осады Мореллы совершенно подтверждается, но только неизвѣстна еще потеря, которую понесли Христианосы при ретирадѣ болѣе четырехъ миль. Ораа принужденъ былъ снятъ осаду, потерпѣвъ большую потерю. Карлисты okazali примѣтельную неустранимость; женщины и дѣти принимали участіе въ оборонѣ и слабые старики стрѣляли наравнѣ съ молодыми и здоровыми солдатами. Борьба была впроемъ самая кровопролитная, ибо не было дня въ который бы обѣ стороны не вступали въ бой. 10 ч. Морелла совершенно была заперта; 13 ч. начался артиллерійскій огонь; въ ночь на 14 ч. Христианосы устроили новыя батареи; 14 и 15 ч. пальба съ обѣихъ сторонъ была ужасна; 16 и 17 ч. двѣ атаки отражены и 17 ч. вечеромъ по второй атакѣ Генераль Королевы отступилъ въ Монрой, откуда власти Сарагоссы увѣдомлены о снятіи осады. Слышно, что Ораа отправился въ Мадридъ.

— По письмамъ изъ Сарагоссы отъ 26 Августа, Христианское войско находилось въ тотъ день между Санъ-Матео, Карраскаль и Рубелосъ. Легкія войска Кабреры зашли до Шерте, Тиррала и Виллорисъ. Вся страна выше Мореллы объявила себя въ пользу Донъ-Карлоса. Въ Сарагоссѣ носился слухъ, что Генераль Ораа застрѣлился въ Санъ-Матео. (A.P.S.Z.)

Б е л г и я.

Брюссель, 22-го Августа.

Третьяго дня вечеромъ, на желѣзной дорогѣ, между Бругге и Гентомъ, произошелъ несчастный случай. Цѣль вагоновъ, которыми ѣхали Ихъ Величества Король и Королева въ Остенду возвращалась порожняя, а какъ фонарь, бывшій знакомъ спущеннаго моста, горѣлъ при Трошіеннѣ, то экипажи сѣи и продолжали идти далѣе; между тѣмъ машина съ экипажами съ ужаснымъ трескомъ погрузилась въ рѣку Лисъ, ибо мостъ чрезъ оплошность сторожа былъ поднятъ. Два чиновника при семь лишились жизни; а главный инженеръ переломилъ ногу. Другія же извѣстія утверждаютъ, что только одинъ экипажъ упалъ въ рѣку. Несчастіе могло бы быть гораздо большее, ибо черезъ несколько минутъ послѣ этого случая, прибыло еще 30 экипажей. (O.G.C.P.)

Е г и п т ъ.

Александрія, 1-го Августа.

Полученныя на сихъ дняхъ извѣстія изъ Гедшаса, снова ободрили Мегмеда-Али. Курчикъ-Паша убѣдился, что онъ не побѣдитъ силою войска Іеменискія, прибѣгнувъ къ золоту, и ожиданія его увѣчались успѣхомъ; ибо большая часть жителей, присоединившихся прежде къ Вегабитамъ, съ тѣмъ чтобы

1 września.

Wczora Kanonicy Kapituły Św. Dyonizego składali powinszowania w Tuilleryach. Król po południu przydawał na Radzie, kilka godzin trwającej, a wieczorem przyjmował Posłów Austriackiego, Pruskiego, Rosyjskiego, Angielskiego, Wirtemberskiego, Hiszpańskiego i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. — Wirtemberski Poseł Nadzwyczajny i Min. Pełn. Jenerał Fleischmann, wręczył Królowi na szczególnej audyencyi list swojego Monarchy, donoszący o zgonie Jego Wys. Xięcia Fryderyka Wirtemberskiego. Z tej okoliczności dwór przywdział na 5 dni żałobę. — Najnowszy biuletyn o zdrowiu Xiężny Orleańskiej i nowonarodzonego donosi, że się oboje mają dobrze.

— Wczora wieczorem Poseł Nadzwyczajny Rosyjski przy dworze Szacha Perskiego (w Teheranie) Baron Alexander Bode przybył do Paryża.

— Z Tunetu pod 10 Sierpnia otrzymano wiadomość, że Admirał Stopford otrzymał rozkaz od Rządu swojego, udania się ze swoją eskadrą do Lewantu. (A.P.S.Z.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 29-go Sierpnia.

Królowa mianowała swym Posłem i Pełnomocnikiem przy dworze Cesarsko-Rosyjskim, zacnego Pana Ulicka John, Margrabiego Clanricarde.

— Gazeta Times, umieszcza od niejakiego czasu artykuły polemiczne przeciwko Francyi, której zarzuca nieograniczoną chęć powiększenia się, na co, zdaniem tejże gazety, Lord Palmerston nie dosyć zwraca uwagi. (G.C.)

H I S Z P A N I A.

Sewilla, 18 Sierpnia.

Tutejszy dziennik Diario donosi, że d. 10 liczne войско Maurow ukazało się pod Ceuta i zajęło tęż pozycyą, którą zajmowało 16 Lipca roku zeszłego. W Ceuta był brak żywności, a żołnierze otrzymywali tylko połowę racyi.

Od granic Hiszpańskich.

Odstąpienie od oblężenia Morelli potwierdza się zupełnie, lecz niema jeszcze szczegółów o stracie, jaką ponieśli Krystyniści w odwrocie więcej, jak na cztery mile. Oraa musiał zaniehać oblężenia, poniosłszy ogromną stratę. Karoliści znakomity dali dowód męstwa; kobiety i dzieci brały udział w obronie, a słabi starcy działali bronią narówni z młodymi i zahartowanymi żołnierzami. Walka była jedną z najkrwawszych, gdyż nie było dnia, w którymby nie ścierały się strony. D. 10 Morella całkiem była zapartą; d. 15 rozpoczął się ogień artylleryi; w nocy na 14 Krystyniści urządzili nowe baterie; d. 14 i 15 ogień z obu stron był straszliwy; d. 16 i 17 odparto dwa szturmy i d. 17 po powrotnym szturmie cofnął się Jenerał Królowej do Monroy, skąd zawiadomił władze Saragossy o odstąpieniu od oblężenia. Mówiono, że Oraa wyjechał do Madyrytu.

— Podług listów z Saragossy pod 26 Sierpnia войско Krystynistów było tego dnia pomiędzy San-Mateo, Carrascal i Rubielos. Lekkie wojska Cabrery dostały się aż do Cherte, Torral i Villoris. Cały kraj powyżej Morelli oświadczył się w massie za Don Karlosem. W Saragossie biegała pogłoska, że Jenerał Oraa zastrzeił się w San-Mateo. (A.P.S.Z.)

B E L G I A.

Bruxella, 22 Sierpnia.

Przedwczora wieczorem zdarzył się smutny wypadek na kolei żelaznej między Brugge a Gandawą: Szereg wozów, który Króla z Królową odwiózł do Ostendy, wracał próżno, a że latarnia będąca znakiem spuszczonego mostu paliła się przy Trochienne, dalej postępował, tymczasem lokomotywa z wozami z wielkim hukiem, pogrążyła się w rzecę Lys, most bowiem był podniesiony przez niedbalstwo stróża. Dwóch urzędników utraciło przytém życie, a główny inżynier ma nogę zgruchotaną. Inne doniesienia głoszą, że tylko jeden wóz wpadł w rzecę. Niestety mogłoby być bydlę więcsz, bo w kilka minut po tym wypadku, przybył poczet wozów złożony z 30 sztuk. (G.R.K.P.)

Е г и п т ъ.

Александрія, 1 Sierpnia.

Wiadomości w tych dniach nadeszłe z Hedzas, napełniły nową otuchą Mehmed-Alego. Kurczyk-Basza, przekonawszy się, że nie pokona siłą zastępów wojennych Yemenu, użył do swych zamiarów złota, co skutecznym zostało uwieńczyone skutkiem, bo więcsza część ludności, która się dawniej stączyła z Wehabii-

сражаться до послѣдней капли крови съ Египетскимъ войскомъ, перешла подъ его знамена. Такимъ образомъ Египетскій военачальникъ усилилъ полки свои 38 батальонами нерегулярнаго войска, и выступилъ со всеми своими силами къ Багдаду, отъ котораго находится теперь только въ 19 миляхъ. Во время похода, поковыае Неджибъ доставляло ему продовольствіе.

— Правительство приказало обнародовать, что смѣненіе, господствующее въ Сиріи, будетъ въ скоромъ времени прекращено, ибо Гауранскіе Друзы непремѣнно положить оружіе. — Говорятъ, что Египтяне одолжены эгипетскимъ Маронитамъ, которымъ Ибрагимъ-Паша приказалъ раздать оружіе, для истребленія общихъ враговъ. Оба сіи извѣстія требуютъ подтвержденія.

— Египетскій флотъ еще не вышелъ изъ Александрійской гавани, гдѣ онъ продолжаетъ военныя эволюціи. — На сихъ дняхъ присоединилась къ нему эскадра, прибывшая изъ Кандіи. Утверждаютъ, что Мегмедъ-Али прибудетъ на сихъ дняхъ, на адмиральскій корабль и выйдетъ въ открытое море. (О. Г. Ц. И.)

Турція.

Константинополь, 7-го Августа.

Султанъ, признавая всю важность настоящаго положенія дѣлъ, вознамѣрился отправить посланникомъ въ Лондонъ своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ Решидъ-Пашу, который вскорѣ выйдетъ къ мѣсту своего назначенія на Турецкомъ пароходѣ.

Смирна, 11-го Августа.

Флотилія состоящая подъ начальствомъ Капитана-Пашы все еще находится въ нашей гавани. Превосходное устройство флотиліи и сохраненіе дисциплины между людьми экипажа оной, возбуждаютъ всеобщее удивленіе. Состояніе здоровья матросовъ заслуживаетъ особенное вниманіе; изъ числа 8 ми или 9 ти тысячъ человѣкъ, составляющихъ экипажъ 16 кораблей, больныхъ только 10 чел. Столь удовлетворительное состояніе здоровья приписываютъ особенному старанію Капитана-Пашы. (О. Г. Ц. И.)

Смѣсь.

Новое противодіе.

Въ собраніи Англійскихъ Химиковъ, бывшемъ недавно въ Сутерлендѣ, Докторъ Робертсонъ дѣлалъ опыты, которые удивили все собраніе и заслужили его полное одобреніе. Онъ взялъ двухъ живыхъ кроликовъ и налилъ имъ на языкъ по четыре капли синильной кислоты (acide hydro cyanique). Дѣйствія этого ужаснаго яда обнаружались, какъ обыкновенно, въ ту же минуту: кролики упали и оставались безъ движенія. Тутъ Докторъ употребилъ очень простое и дѣйствительное противодіе. Онъ началъ наливать кроликамъ вертикально на затылокъ и стантовую кость холодной воды, съ растворомъ кали, натра и поваренной соли. Это произвело волшебное дѣйствіе: кролики ожили, и чрезъ нѣсколько минутъ они, совершенно здоровые, прыгали по залѣ. Излишнимъ почитаемъ говорить, какъ полезно было бы удостовѣриться въ дѣйствительности столь важнаго открытія.

(Снб. В.)

Плаваніе по Мертвому Морю.

Англійскій путешественникъ Бекъ перевезъ лодку изъ Іерусалима въ Іерихонъ, спустился въ Мертвое Море, 29 го Марта прошлаго года и плавалъ по всемъ направленіямъ до 17 Апрѣля. При немъ были еще два Англичанина. Они вымѣряли глубину въ различныхъ мѣстахъ, сняли берега, и скоро нанедаютъ результаты своихъ изысканій. Бекъ утверждаетъ, что Мертвое Море 500 Англійскими футами ниже Средиземнаго. То же говоритъ Докторъ Шуберль, осматривавшій Мертвое Море прежда Бека. Одинъ изъ товарищей Бека, Г. Муръ просилъ позволенія у Египетскаго Пашы осматривать подробно восточный берегъ Мертваго Моря; еще не извѣстно согласится ли Паша на эту просьбу.

Неизвѣстное морское животное.

Въ Echo du Monde Savant находимъ слѣдующее: „Въ Вердонѣ поймали недавно животное, которое по описанію, доставленному намъ, походитъ нѣсколько на тюленя. Голова его была въ водѣ, остальная часть тѣла лежала на пескѣ. Кожа на немъ черная; на обѣихъ переднихъ лапахъ когти, а туловище оканчивается хвостомъ, имѣющимъ около шести дюймовъ длины. Глаза походятъ на бычачьи, голова на голову большой собаки. Его поймалъ нѣкто Гару, плывшій неподалеку оттуда въ лодкѣ. Впрочемъ, животное оказало сильное сопротивленіе, и съ большимъ трудомъ могли его усмирить.“ (С. И.)

ВИЛЬНА. Типографъ. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Сентября 6 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Лесъ Боровскій.

tami dla toczenia walki na śmierć z Egiptskiemъ войскомъ, obecnie pod jego służą chorągiewkami. Tym sposobemъ wódz Egiptski pomnożył swe siły o 38 batalionów wojska nieregularnego i wyruszył z niemъ ku Bagdadowi, od którego na 19 dni drogi jest tylko oddalony. W pochodzie, dostarczały mu żywności ludy z pokolenia Nedżib.

— Rząd kazał rozgłosić, że niepokoje w Syrii panujące, będą w krótkimъ czasie przytłumione, bo Drużowie z Hauranu, poddają się nie zwłocznie. Pomyślny ten wypadek ma być dziełemъ Maronitów, którymъ Ibrahim-Basza kazał broń rozdać, dla pokonania wspólnychъ nieprzyjaciół. Ta wiadomość, równie jak i poprzedzająca, potrzebuje potwierdzenia.

— Flotta Egiptaska nie oddała się z portu Alexandryjskiego, gdzie ciągle odbywa ćwiczenia. W tychъ dniachъ zmocniona została nowymъ oddziałemъ, który z Kandyi nadpłynął. Zapewniają, że Mehmed-Ali ma w tychъ dniachъ wsiąść na okrętъ Admiralski i wypłynąć na otwarte morze. (G. R. K. P.)

ТУРЦЫЯ.

Stambul, 7-go Sierpnia.

Sułtan, uważając obecne okoliczności za nader ważne, umyślił powierzyć poselstwo do Londynu swemu Ministrowi Spraw zagranicznych. Reszid-Baszy, który niezwłocznie uda się w podróż do tego miejsca, na Turецkimъ statku parowymъ.

Smirna, 11 Sierpnia.

Flotta Turецka, zostającъ pod dowództwemъ Kapudana-Baszy, stoi ciągle w naszej przystani. Wszyscy podziwiają jej wyborne urządzenie i karność osady. Szczególniej zwraca uwagę stan zdrowia żeglarzy, bo z osady od 8 do 9.000, na 16 okrętachъ znajdujące się, w tej chwili tylko dziesięciu ludzi choruje. Stan takъ pomyślny, przypisują pieczołowitości Kapudana-Baszy.

(G. R. K. P.)

ROZMAITOŚCI.

Nowy antidotъ przeciwъ truciznie.

Na zgromadzeniu Chemikówъ Angielskichъ, byłémъ niedawno w Sutherland, Doktorъ Robertsonъ czyniłъ doświadczenie, które zdziwiło całe zgromadzenie i zupełną zjednało pochwałę. Wziął onъ dwa żywe kroliki i wpuściłъ imъ na językъ po cztery krople kwasu wodorowego (acide hydro cyanique). Skutki tej okropnej trucizny okazały się, jakъ za zwyczaj, natychmiast: kroliki padły i były bezъ ruchu. Tu Doktorъ użyłъ bardzo prostego i skutecznego antidotum. Zaczął lać prostopadle na tyłъ głowy i kośćъ pacierową krolikówъ zimną wodę, w której byłъ rozpuszczony potaż, saletra i solъ kuchenna. To uczyniło dziwny skutek: kroliki odżyły, i po kilku chwilachъ zupełnie zdrowe stakały по sali. Poczytujemy rzeczą mniej potrzebną mówić, jakъ byłoby pożytecznymъ przekonać się o rzeczywistości takъ ważnego odkrycia. (G S)

Żegluga по морзу Umarłychъ.

Англійскій podróżny Bекъ przewiózłъ łódzъ z Jerozolimy do Jerychu, spuściłъ się na morze Umarłychъ, 29-go Marca przeszłego roku, i we wszystkichъ kierunkachъ żeglowałъ do 17 Kwietnia. Przy nimъ znajdowali się dwaj jeszcze Angliacy. Oni wymierzali głębokość wъ różnychъ mѣstachъ, zdjęli brzegi i wkrótce ogłoszą drukiemъ wypadki swychъ badań. Bекъ zapewnia, że Morze Umarłychъ niżej jest od Szródzimnego o 500 stop Angielskichъ. Toż samo powiada Doktorъ Schubertъ, który zwiedziłъ to Morze przedъ Backiemъ. Jeden zъ towarzyszy Beka, Pan Moor, prosiłъ o pozwolenie u Baszy Egiptskiego obejrzeć szczegółowie wschodni brzegъ tego Morza; jeszcze niewiadomo, czy się Basza zgodzi na ten projektъ.

Nieznamy zwierzъ Morski.

W Echo du Monde Savantъ czytamy co następuje: „W Вердонъ złapano niedawno zwierza, który podługъ opisu do nasъ przysłanego, podobnymъ jestъ nieco do psa morskiego. Głowa jego była w wodzie, reszta częśćъ ciała leżała на piasku. Skórę ma czarną; на obu przednichъ łapachъ znajdują się pazury, a tułów zakończony jestъ ogonemъ, około sześciu cali długości mającymъ. Oczy podobne są do wotowychъ, a głowa do głowy psa wielkiego. Złapał go niejaki Гару, płynący niedaleko stamtądъ w łodzi. Z resztą, zwierzъ mocno się sprzeciwiłъ, i z wielką trudnością zdołano go usмирzyć.“ (P. P.)